

Dyž mně bylo dvacet let

moravská

♩ = 86

Dyž mně by - lo dva - cet let, byl mně ve - se - lý svět.

Ten mně byl ve - se - lý ja - ko v po - li kví - tek.

2. A od těch dvacíti táhne mně to k třicíti,
už mně počínají mé děti běhati.
3. A od těch třicíti táhne mně k čtyřicíti,
už mně počínají mé děti skákati.
4. A od těch čtyřicíti táhne mně k padesát,
už mně počínají moje údy klesat.
5. A od těch padesáti táhne k šedesáti,
už sa já počínám po celém těle třásti.
6. A od těch šedesáti táhne k sedmdesáti,
už sa já hůlečkú podpírati.
7. A od těch sedmdesáti táhne k osmdesáti,
už sa já počínám na celém těle třásti.
8. A od těch osmdesáti táhne k devadesáti,
už sa já počínám na celém těle třásti.
9. A od těch devadesáti už mně táhne ke stu,
už mně ukazuje ke kerchovu cestu.
10. A po tem století ešče jedno leto,
už mně rožínají na mém hrobě světlo.
11. Světlo rožínajte, do hrobu mně dajte,
do hrobu tmavého do dňa súdného.
12. Tam vás moje děti všechny budu čekat,
až na ten den soudný bude anděl volat.